

vejedes ved Ejendomsskylden. Men Spørgsmaalet er her ikke, som det blev sagt fra det ærede Medlems Side, om der er Mulighed for at foretage Ændringer i Regeringens Forslag, naar Principperne fastholdes. — Den ærede Minister har sagt, at Principperne holder han fast paa, men han vilde nok gaa ind paa Ændringer. — Men Spørgsmaalet er, hvad har man Udsigt til at gennemføre? Jeg vil da minde det ærede Medlem om, at vi tidligere have forhandlet om Bygningshartkornet; men vi kom ingen Vegne dermed. Vi have en hel Vinter forhandlet om det, som her foreslaas, en Indkomstkildebeskatning, altsaa ogsaa om denne Ejendomsskyld, uden Resultat. Og dernæst for det tredie vil jeg minde om, at vi pleje ikke her i dette Ting saadan at gaa ind paa noget nyt og tage det ud i det Blaa. Vi pleje gerne at undersøge, hvad vi gaa ind paa, og deri handle vi rigtigt. Lovgivningsmagten bør ikke i en Haandevending slaa over i noget splinternyt uden at undersøge det. Jeg kan ikke tænke mig Muligheden af, at vi skulle vedtage en saa betydelig Systemforandring uden en forudgaaende Undersøgelse. Hvordan man end ser paa de Forhold, enten fra den ene eller fra den anden Side, ville de forlange en omfattende Undersøgelse om Virkningen af denne Ejendomsskyld, og saa er det allerede af den Grund givet, at vi ikke kunne gaa med til det i Aar. Jeg skal ikke tale om, hvad Udsigt der ellers kan være, jeg skal ikke gentage det, men blot minde om, at hvad Landbruget trænger til, er hurtig Hjælp. Det haaber jeg, vi ere nogenlunde enige om, og at de fleste kunne se, at Landbruget ikke kan nøjes med, at vi sidde her og drøfte Sagerne. Nu have vi drøftet en Skattereform i fire Aar, og skulle vi nu begynde at drøfte den paa ny, kan det maaske vare mere end fire Aar; det kan Landbruget ikke være tjent med, det trænger til hurtig Hjælp, og, som jeg tidligere har mindet om, er det en meget betydelig Hjælp, der bydes gennem Kommissionens Forslag. Jeg tror at have Ret til at sige, skønt jeg ikke har udregnet det saa nøje, at det vil blive en Hartkornsløstelse af 18 Kr. pr. Td. Hartkorn. Det betyder dog ikke saa lidt, og at Landbruget længes efter at faa noget i den Retning, synes jeg maa være soleklart for os alle sammen. Hvad der i Øjeblikket er det vigtigste, er, at der ydes Landbruget den hurtige Hjælp, det trænger til. Jeg kunde forstaa, at man kunde anse det for hensigtsmæssigt at afskaffe alle Grundskatterne

som i Norge og Sverige, hvor alle Grundskatterne ville være afskaffede i 1904, jeg kunde tænke mig, at man kunde komme ind paa et helt nyt Skattesystem, at man over for baade Hartkornsskatten, Bygningsafgiften og Tienden sagde: Væk med det hele, og saa faa et helt nyt System under Overvejelse, men det er jo soleklart for alle, at det vilde tage flere Aar. Derfor siger jeg, at vi skulle tage, hvad der er Udsigt til at gennemføre for Øjeblikket, hvad der for Øjeblikket er Trang til, og saa udskyde til senere Overvejelse, om der i det hele taget er Grund til at gaa til et nyt Skattesystem.

Det ærede 2det Medlem for 3die Kred (Tolderlund) har ogsaa forundret mig noget i Dag. Jeg har nemlig haft Lejlighed i det Samarbejde, jeg ved flere Lejligheder har haft med ham paa forskellige Omraader, at erfare, at han er en praktisk Mand, der ser praktisk paa mange Forhold. Jeg troede derfor ogsaa, at han som praktisk Mand vilde have indtaget en anden Stilling i denne Sag end den, han har gjort sig til Talsmand for. Han omtalte det store Apparat, man her sætter i Bevægelse ved Kommissionens Forslag, og at det skulde blive lettere ved Regeringsforslaget, men det kan jeg ikke begribe, hvad jeg ogsaa har omtalt tidligere. Jeg skønner ikke rettere, end at, hvis Apparatet er stort i Kommissionens Forslag — hvad det ikke er, det er ikke større, end at man let kan komme over det, naar nogle Aar ere gaaede — er det dog meget større i Regeringsforslaget, hvad jeg har udtalt mig om de foregaaende Dage. — Dernæst var det ærede Medlem inde paa Spørgsmaalet om de Omsvøb, der ganske særligt skulde være ved Gennemførelsen af Kommissionens Forslag. Han udtalte sig vistnok saaledes, at man skulde tage fra den ene Kasse og betale til den anden, at man saaledes skulde gaa frem og tilbage, hvad der var et betydeligt Omsvøb. Jeg har ogsaa i de foregaaende Dage haft Lejlighed til at gøre opmærksom paa, at det, at Statskassen træder hjælpende til her og hist og det ud over de Midler, Statskassen raader over i Øjeblikket, fordrer paa den anden Side, at Statskassen faar ny Indtægter. Det er noget saa lige ud ad Landevejen, der er ikke noget Omsvøb deri. Der er baade af mig og fra anden Side i denne Sal gjort Rede for, at det ikke er de samme Skatteydere, der skulde af med Pengene til Statskassen, til hvem disse Penge skulde vende tilbage. Over for denne gentagne Tale om Omsvøb